

อาณาเขต	ความยาวของเส้นพรมแดนทั้งหมด 3,159 กม.
ทิศเหนือ	ติดกับทิเบต และจีน (1,389 กม.)
ทิศใต้ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตก	ติดกับอินเดีย (1,770 กม.)

ภูมิอากาศ ภูมิอากาศของเนปาลมีความหลากหลาย แตกต่างกันไปตามระดับความสูง ความสูงต่ำกว่า 1,200 ม. จะมีภูมิอากาศแบบเขตร้อน ความสูง 1,200-2,400 ม. มีอากาศเย็น ความสูง 2,400-3,600 ม. มีอากาศหนาว

ความสูง 3,600-4,400 ม. มีอากาศคล้ายเขตอาร์กติก และความสูง 4,400 ม.ขึ้นไป มีสภาพอากาศแบบอาร์กติก ระดับความสูงที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อระดับน้ำฝน โดยภาคตะวันออกมีปริมาณน้ำฝนปีละประมาณ 2,500 มม. ขณะที่ในภาคกลางมีปริมาณน้ำฝน 1,420 มม. และภาคตะวันตกมีปริมาณน้ำฝนปีละประมาณ 1,000 มม. ภูมิอากาศของเนปาลแบ่งเป็น 4 ฤดู ได้แก่ 1) ก่อนมรสุมฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ เม.ย.-พ.ค. ในบริเวณพื้นที่ราบ มีอากาศร้อนประมาณ 40 องศาเซลเซียส ขณะที่ในเขตภูเขา มีอากาศเย็น 2) มรสุมฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ มิ.ย.-ก.ย. โดยลมมรสุมนำความชื้นจากภาคตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่าน 3) หลังมรสุมฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลาง ต.ค.-ธ.ค. อากาศเริ่มเย็นขึ้นและแห้งแล้ง และ 4) มรสุมฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ ธ.ค.-มี.ค. โดยมีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่าน ในเขตที่ราบต่ำจะมีฝนลดลง และในเขตภูเขาสูงจะมีอากาศหนาวและหิมะตก ภัยธรรมชาติที่เนปาล ประสบอยู่เป็นประจำ ได้แก่ น้ำท่วม ดินถล่ม และความแห้งแล้ง

ประชากร ประมาณ 30,334,870 คน (ต.ค.2565) ประกอบด้วย ชนหลากหลายเชื้อชาติ (ข้อมูลปี 2554 มีประมาณ 125 เชื้อชาติ) ที่สำคัญ คือ เชื้อสาย Chhetri 16.6% Brahman-Hill 12.2% Magar 7.1% Tharu 6.6% Tamang 5.8% Newar 5% Kami 4.8% Yadav 4% อื่น ๆ 32.7% อัตราส่วนประชากร จำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 28.81% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 65.36% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 5.83% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรเนปาลโดยรวมประมาณ 71.74 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชายประมาณ 70.1 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศหญิงประมาณ 73.2 ปี อัตราการเกิด 23.4 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 27.7 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.07%

ศาสนา ฮินดู 80.7% พุทธ 10.3% อิสลาม 4.6% คริสต์ 0.5% อื่น ๆ 0.3%

ภาษา ภาษาเนปาลีเป็นภาษาประจำชาติ 47.8% แต่นิยมใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อราชการและ ธุรกิจ นอกจากนี้ ยังมีภาษาท้องถิ่น เช่น Maithali 12.1% Bhojpuri 7.4% Tharu (Dagaura/Rana) 5.8% Tamang 5.1% Newar 3.6% Magar 3.3% Awadhi 2.4% Vnjoq 10%

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 64.7% เด็กอายุ 15 ปีขึ้นไปสามารถอ่านออกเขียนได้ รัฐบาลเนปาล จัดการศึกษาแบบให้เปล่าในระดับประถมศึกษา และเป็นภาคบังคับ 5 ปีให้แก่เด็กอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป หลักสูตรการศึกษาได้รับอิทธิพลจากสหรัฐฯ และได้รับความช่วยเหลือในการพัฒนาหลักสูตรจาก สหประชาชาติ เนปาลมีสถาบันแพทย์เพียง 1 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยตรีภูวัน งบประมาณด้านการศึกษา ประมาณ 13.19% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) (ปี 2563)

การก่อตั้งประเทศ เนปาลก่อตั้งขึ้นในช่วงกลางศตวรรษที่ 18 โดยสมเด็จพระราชาธิบดี Prithvi Narayan Shah แห่งราชวงศ์ชาร์ ผู้ปกครองแคว้น Gorkha รวบรวมรัฐต่าง ๆ ก่อตั้งเป็นอาณาจักร Gorkha หลังจากนั้น ผู้สืบทอดราชบัลลังก์ของสมเด็จพระราชาธิบดี Prithvi Narayan Shah ไม่สามารถรักษาเสถียรภาพ

การปกครองราชอาณาจักรไว้ได้ เกิดความไม่สงบภายใน ส่งผลให้สหราชอาณาจักรสามารถยึดครองอาณาจักร Gorkha ได้ตั้งแต่ปี 2357-2359 หลังจากปี 2389 ตระกูลรานา (Rana) กอบกู้เสถียรภาพกลับคืนมาสู่เนปาล ตั้งตนเป็น นรม. และมีการสืบทอดอำนาจทางสายเลือด รวมทั้งลดทอนอำนาจกษัตริย์เป็นเพียงสัญลักษณ์ การปกครองของตระกูลรานายึดแนวการบริหารประเทศจากส่วนกลาง และดำเนินนโยบายโดดเดี่ยวเนปาล จากอิทธิพลภายนอก ทำให้เนปาลรอดพ้นยุคล่าอาณานิคมมาได้โดยที่ไม่ได้ตกเป็นเมืองขึ้นของประเทศใด แต่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ในช่วงปี 2493 สมเด็จพระราชาธิบดีทริภุวัณ ผู้สืบสกุลโดยตรงของสมเด็จพระราชาธิบดี Prithvi Narayan Shah ซึ่งหลบหนีไปยังอินเดียได้จับอาวุธขึ้นต่อต้านการปกครองของตระกูลรานา ส่งผลให้สามารถรื้อฟื้นการปกครองโดยราชวงศ์ชาห์ และเข้าสู่ยุคการปกครองแบบกึ่งรัฐธรรมนูญ มีการจัดตั้งพรรคการเมือง ซึ่งตั้งแต่ปี 2493 เป็นต้นมา มีความพยายามร่างรัฐธรรมนูญและจัดตั้งรัฐบาล โดยยึดแนวทางการปกครองแบบสหราชอาณาจักร จนกระทั่งปี 2533 เนปาลมีประชาธิปไตยแบบหลายพรรคการเมืองโดยพระมหากษัตริย์อยู่ภายใต้กฎหมาย

ตั้งแต่ปี 2539 กลุ่มนิยมลัทธิเหมาทำสงครามประชาชน และมีการสู้รบยืดเยื้อ จนกระทั่งปี 2549 มีการจัดทำข้อตกลง และจัดการเจรจาสันติภาพระหว่างรัฐบาลเนปาลกับกลุ่มนิยมลัทธิเหมา ต่อมา เมื่อปี 2544 เกิดเหตุปลงพระชนม์หมู่ราชวงศ์โดยเจ้าชายทิเบ็นทรา และมีการสถาปนาสมเด็จพระราชาธิบดีคเณทราขึ้นครองราชย์ สร้างความไม่พอใจให้ประชาชน ขณะเดียวกัน กลุ่มนิยมลัทธิเหมาสามารถขยายอิทธิพลเข้ามายังเมืองหลวง และยุยงให้มีการประท้วงต่อต้านสถาบันกษัตริย์ จน เม.ย.2549 สมเด็จพระราชาธิบดีคเณทรายอมคืนอำนาจให้ประชาชน ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองครั้งสำคัญ

วันชาติ 29 พ.ค. (เปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นสาธารณรัฐเมื่อปี 2551)

การเมือง ปกครองแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ และ นรม.เป็นผู้บริหารประเทศ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 14 เขต

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมาจากการสรรหาของสมาชิกรัฐสภา ส่วน นรม.มาจากการเลือกตั้งของประชาชน มีอำนาจแต่งตั้ง ครม. การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 11 ก.พ.2557

ฝ่ายนิติบัญญัติ : สภาร่างรัฐธรรมนูญมีสมาชิก 601 คน โดยมาจากการเลือกตั้งโดยตรง 240 คน ตัวแทนจากทั่วประเทศ 335 คน และมาจากการสรรหาของ ครม. 26 คน การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 19 พ.ย.2556

ฝ่ายตุลาการ : ศาลสูงสุด นอกจากทำหน้าที่เป็นศาลสูงสุด ยังทำหน้าที่เป็นศาลอุทธรณ์ด้วย

พรรคการเมืองสำคัญ ได้แก่ พรรคคองเกรสเนปาล (Nepali Congress-NC) พรรคคอมมิวนิสต์เนปาล (Communist Party of Nepal/Maoist-CPN-Maoist Centre) พรรค Communist Party of Nepal/United Marxist Leninist Party-CPN/UML) พรรค Communist Party of Nepal (Unified Socialist) พรรค Rastriya Swatantra Party (RSP) พรรค Rastriya Prajatantra Party (RPP) พรรค Rastriya Janamorchha พรรค People's Socialist Party (PSP) และพรรค Loktantrik Samajwadi Party (LSP)

เศรษฐกิจ เนปาลเป็นหนึ่งในประเทศที่ยากจนที่สุดในโลก ประชากรเกือบ 1 ใน 4 มีรายได้ต่ำกว่าระดับมาตรฐานความยากจน เนปาลเริ่มพัฒนาไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในช่วงปี 2493 และพัฒนาไปสู่ระบบเศรษฐกิจแบบเสรี เนปาลดำเนินแผนพัฒนาเศรษฐกิจ 5 ปี ตั้งแต่ปี 2545 แต่ยังคงพึ่งพาความช่วยเหลือด้านการเงินจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นครึ่งหนึ่งของงบประมาณการพัฒนาประเทศ ขณะที่รัฐบาลเนปาลให้ค้ำประกันในการบริหารประเทศอย่างโปร่งใส ธรรมชาติ และเชื่อถือได้ โดยเริ่มดำเนินโครงการพัฒนา และตัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น

การเกษตรยังคงเป็นตัวขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจเนปาล โดยมีการจ้างงานกว่า 71% ของจำนวนประชากร และมีพื้นที่เพาะปลูกประมาณ 25% ผลผลิตการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว และข้าวสาลี อุตสาหกรรมหลัก ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร เช่น ถั่ว ปอ อ้อย ยาสูบ เมล็ดพืช ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ แร่ควอตซ์ ไม้ ไฟฟ้า พลังน้ำ แร่ลิกไนต์ ทองแดง โคบอลต์ และแร่เหล็ก อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจเนปาลมีการขยายตัวเพียงเล็กน้อย เพราะได้รับผลกระทบจากเหตุแผ่นดินไหวและการถูกอินเดียปิดกั้นทางการค้าเมื่อปี 2558

เนปาลใช้ประโยชน์จากศักยภาพด้านการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำที่ผลิตได้ปีละประมาณ 42,000 เมกะวัตต์ แต่ความไม่เสถียรภาพทางการเมือง เทคโนโลยีที่ยังคงล้าสมัย พื้นที่ที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล ความไม่สงบทางการเมือง การชุมนุมประท้วงของผู้ใช้แรงงานและชนพื้นเมือง ตลอดจนภัยธรรมชาติเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการลงทุนของต่างประเทศ

ปีงบประมาณ 16 ก.ค.-15 ก.ค.

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : เนปาลรูปี (Nepal Rupee/NPR)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 130.60 เนปาลรูปี

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 3.44 เนปาลรูปี (ต.ค.2565)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2565)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 30,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 5.8%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 1,371 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 17,407,517 คน

อัตราการว่างงาน : 3%

อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย : 7.87%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : ขาดดุล 890.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 695.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 116.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ส.ค.2565)

สินค้าส่งออกสำคัญ : เสื้อผ้าสำเร็จรูป พรม ผ้าปาสมินา สิ่งทอ น้ำผลไม้ และสินค้าจากปอ

คู่ค้าสำคัญ : อินเดีย สหรัฐฯ และตุรกี

มูลค่าการนำเข้า : 1,030 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ส.ค.2565)

สินค้านำเข้าสำคัญ : ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม เครื่องจักรและส่วนประกอบ ทองคำ เครื่องใช้ไฟฟ้า และเวชภัณฑ์

คู่ค้าสำคัญ : อินเดีย และจีน

การทหาร กองทัพเนปาลมีกำลังพล 96,600 นาย แบ่งเป็น ทบ. และ ทอ. (เนปาล ไม่มี ทร. เนื่องจากไม่มีทางออกทะเล) นอกจากนี้ ยังมี กกล.ตำรวจที่เป็นพลเรือน 47,000 นาย กกล.ตำรวจติดอาวุธ 15,000 นาย และมีการรวมกำลังพลของกลุ่มนิยามลัทธิเหมากว่า 3,000 นาย เข้ามาประจำการในกองทัพของเนปาล (ถือเป็นครั้งแรกของเอเชียใต้ที่อดีตกำลังพลของกองกำลังกบฏได้เข้ามาประจำการในกองทัพของรัฐ ซึ่งต้องผ่านการอบรมถึง 2 ปี) ส่วนยุทธปัจจัยทางการทหารของกองทัพเนปาลส่วนใหญ่มาจากจีน อินเดีย และสหรัฐฯ ที่สำคัญ เช่น รถสายพานลำเลียงพลหุ้มเกราะ 253 คัน ปืนใหญ่อย่างน้อย 92 กระบอก บ.รบ 7 เครื่อง และ ฮ. 12 เครื่อง

ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของเนปาลกำหนดให้ผู้บัญชาการทหารสูงสุดของกองทัพเนปาลมาจากสมาชิกสภาความมั่นคงแห่งชาติ ส่วนการเกณฑ์กำลังพลเป็นการรับอาสาสมัครชายอายุขั้นต่ำ 18 ปีงบประมาณทางทหารปี 2565 จำนวน 445 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ปัญหาด้านความมั่นคง

1) เนปาลมีปัญหาความไม่สงบที่เกิดจากความขัดแย้งภายในของเนปาลเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ซึ่งชนพื้นเมือง/ชนกลุ่มน้อยต้องการให้เพิ่มอำนาจปกครองตนเองแก่ชนพื้นเมือง เพื่อให้มีสิทธิเสรีภาพทางการเมืองมากขึ้น และเพื่อเป็นประโยชน์แก่ชุมชนที่ด้อยโอกาสในสังคมมานาน ขณะที่หลายพรรคการเมืองเห็นว่า การแยกเขตการปกครองสำหรับชนพื้นเมืองจะเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ อีกทั้งเนปาลมีประชากรหลากหลายชาติพันธุ์ (ประมาณ 125 ชาติพันธุ์) นอกจากนี้เนปาลกำลังเผชิญภัยคุกคามจากยาเสพติดมากขึ้น โดยเฉพาะกัญชา และอาจกำลังถูกใช้เป็นจุดลำเลียงยาเสพติดจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไปเอเชียใต้และตะวันออกกลาง

2) ความต้องการอำนาจทางการเมืองของกลุ่มชาติพันธุ์พื้นเมือง การบ่มเพาะแนวคิดหัวรุนแรง และการทุจริต โดยปัญหาอาชญากรรมที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากการอพยพย้ายถิ่นเข้าสู่สังคมเมืองของประชากร รวมทั้งความเสี่ยงที่จะเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ อาทิ แผ่นดินไหว อุทกภัย และแผ่นดินถล่ม ขณะที่ปัญหาอาชญากรรมทางไซเบอร์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามจำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ซึ่งเนปาลยังขาดองค์ความรู้ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เนปาลเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศและกลุ่มความร่วมมือรวม 55 แห่ง อาทิ UN WTO SAARC ADB และ BIMSTEC

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐบาลเนปาลมีวิสัยทัศน์และนโยบายในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรืองด้วยการยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ ดังนี้ 1) เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพของชาติด้วยการพัฒนาความรู้ทักษะและขีดความสามารถที่เหมาะสมในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2) ให้ความช่วยเหลือในการลดระดับความยากจนด้วยการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน ส่งเสริมสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน ตลอดจนปกป้องสิ่งแวดล้อม และ 3) สนับสนุนสถานะด้านการแข่งขันของประเทศด้วยการพัฒนาในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยาน 47 แห่ง ใช้การได้ดี 11 แห่ง เป็นท่าอากาศยานนานาชาติ 1 แห่ง คือ ท่าอากาศยานนานาชาติทริภูวัน ในกาฐมาณฑุ เส้นทางรถไฟระยะทาง 53 กม. ถนนระยะทาง 10,844 กม. ด้านการโทรคมนาคม มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 858,237 เลขหมาย (ปี 2559) โทรศัพท์เคลื่อนที่ 32,120,325 เลขหมาย (ปี 2559) รหัสโทรศัพท์ +977 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 16,190,000 คน (ปี 2560) จำนวนบัญชีผู้ใช้เฟซบุ๊ก 8,700,000 คน รหัสอินเทอร์เน็ต คือ .np

การเดินทาง การบินไทยมีเที่ยวบินตรงกรุงเทพฯ-กาฐมาณฑุ ทุกวัน รวม 7 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ ส่วนสายการบินเนปาลแอร์ไลน์มี 3 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ ยังสามารถต่อเครื่องบินมายังเนปาล โดยสายการบินดริคแอร์ จากภูฏาน และสายการบินแอร์อินเดียจากอินเดียได้อีกทางหนึ่ง แม้ไทยจะไม่ได้รับยกเว้นการตรวจลงตราจากเนปาล แต่นักท่องเที่ยวไทยสามารถขอรับการตรวจลงตราที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองของเนปาลโดยไม่จำเป็นต้องขอรับการตรวจลงตราล่วงหน้า ซึ่งสามารถพำนักในเนปาลได้สูงสุดไม่เกิน 90 วัน ส่วนผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและราชการได้รับยกเว้นการตรวจลงตราและสามารถพำนักในเนปาลได้ไม่เกิน 90 วัน เวลาที่เนปาลช้ากว่าไทย 1 ชม. 15 นาที

สถานการณ์ที่น่าติดตาม

การจัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่ของเนปาล หลังพรรค Nepali Congress (NC) ซึ่งเป็นพรรคแกนนำรัฐบาลและพรรคแนวร่วมอีก ๔ พรรค ชนะการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อ 20 พ.ย.๒๕๖๕ โดยได้ที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรรวมกัน ๑๓๖ ที่นั่ง จากทั้งหมด ๒๗๕ ที่นั่ง แต่ยังไม่เพียงพอต่อการจัดตั้งรัฐบาล อย่างไรก็ตาม นาย Sher Bahadur Deuba หัวหน้าพรรค NC (อายุ 77 ปี/2566) ซึ่งจะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง น่าจะรวบรวมจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคขนาดเล็กหรือผู้สมัครอิสระให้ได้อีกอย่างน้อย 2 ที่นั่ง เพื่อครองเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร ขณะที่พรรค Communist Party of Nepal-Unified Marxist Leninist Party (CPN-UML) ที่นำโดยนาย Khadga Prasad Sharma Oli อดีต นรม. ซึ่งชนะการเลือกตั้งเมื่อปี 2560 ได้ 92 ที่นั่ง

เนปาลมีรัฐบาลบริหารตามระบอบประชาธิปไตยทั้งสิ้น 10 ชุด หลังจากเกิดการโค่นล้มระบอบกษัตริย์ ซึ่งปกครองประเทศเป็นเวลา 239 ปี เมื่อปี 2551 โดยนาย Sher Bahadur Deuba เคยดำรงตำแหน่ง นรม.

มาแล้ว 5 ครั้ง และอ้างเหตุผลทำนายว่า จะได้ดำรงตำแหน่ง นรม.อีก 2 สมัย อย่างไรก็ตาม ผลการเลือกตั้งท้องถิ่นในห้วงที่ผ่านมาสะท้อนให้เห็นว่า ชาวเนปาลต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในทางที่ดีขึ้น โดยเลือกผู้สมัครที่เป็นคนรุ่นใหม่ ซึ่งมีแนวคิดแบบสมัยใหม่เป็นหลัก นอกจากนี้ การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่ได้รับกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และปัญหาเงินเฟ้อที่ได้รับผลกระทบจากสงครามรัสเซีย-ยูเครน ทำให้ราคาสินค้า เฉพาะอย่างยิ่งอาหารและราคาพลังงานเพิ่มขึ้น โดยเนปาลประสบปัญหาเงินเฟ้อ 8.56% (มิ.ย.2565) สูงสุดในรอบ 6 ปี ขณะที่เงินทุนสำรองระหว่างประเทศลดลงจาก 12,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อปี 2564 เหลือประมาณ 9,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2565

ความสัมพันธ์ไทย-เนปาล

ไทยและเนปาลสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตในระดับอัครราชทูตเมื่อ 30 พ.ย.2502 และยกระดับเป็นเอกอัครราชทูตเมื่อปี 2512 และไทยส่งทหารเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในกองกำลังของสหประชาชาติ (United Nations Mission in Nepal-UNMIN) เพื่อทำการตรวจสอบอาวุธและกองกำลังของกลุ่มนิยมลัทธิเหมา และกองทัพเนปาลในเนปาล และสนับสนุนการจัดการเลือกตั้งที่มีขึ้นเมื่อ 10 เม.ย.2551

เนปาลเป็นคู่ค้าอันดับที่ 6 ของไทยในภูมิภาคเอเชียใต้ รองจากอินเดีย ปากีสถาน บังกลาเทศ ศรีลังกา และมัลดีฟส์ และแม้ว่าการค้าและการลงทุนของทั้งสองประเทศไม่สูงมากนัก แต่เนปาลพร้อมให้การต้อนรับและสนับสนุนนักลงทุนไทยอย่างเต็มที่ โดยโอกาสที่จะได้รับ คือ สามารถลงทุนเพื่อการส่งออกสินค้าไปยังประเทศที่ 3 ได้ เช่น ขยายเส้นทางเหนือติดกับจีน ซึ่งจีนให้สิทธิพิเศษทางภาษีกับเนปาลในสินค้ากว่า 100 รายการ ส่วนด้านขยายแดนทางใต้ติดกับอินเดีย ผู้ส่งออกจะได้สิทธิพิเศษทางภาษี ถือเป็นความช่วยเหลือด้านการส่งออกได้อย่างมาก

มูลค่าการค้าระหว่างไทย-เนปาลเมื่อ ม.ค.-ต.ค.2565 ไทยนำเข้าสินค้าจากเนปาลมูลค่า 28.86 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และส่งออกสินค้าไปเนปาลมูลค่า 1,487.36 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าสำคัญที่ไทยส่งออกไปเนปาล ได้แก่ เครื่องดื่ม เส้นใยประดิษฐ์ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องสำอาง สบู่และผลิตภัณฑ์รักษาผิว สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ สินค้าสำคัญที่ไทยนำเข้าจากเนปาล ได้แก่ ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ เสื้อผ้าสำเร็จรูป เนปาลขอให้ไทยส่งเสริมให้เอกชนไทยเข้าไปลงทุนในเนปาล โดยเฉพาะการลงทุนในอุตสาหกรรมผ้าไหม กาแฟ ผลผลิตทางการเกษตรที่มีมูลค่าสูง และการลงทุนที่จะพัฒนาพืชสวนและไม้ตัดดอก โครงสร้างพื้นฐาน

นอกจากนี้ ยังมีความร่วมมือด้านศาสนาและวัฒนธรรม เนื่องจากเนปาลมีสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา ได้แก่ เมืองลุมพินี หรือเมืองจันกปุรี ขณะที่ไทยและเนปาลตกลงจัดทำแผนปฏิบัติการความร่วมมือด้านวัฒนธรรมเพื่อเป็นช่องทางนำไปสู่การท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนาและเชิงนิเวศ

ข้อตกลงสำคัญระหว่างไทยกับเนปาล ได้แก่ ความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศระหว่างอาณาเขตของแต่ละฝ่ายและพินิจจากนั้นไป (29 ต.ค.2514) หนังสือแลกเปลี่ยนระหว่างไทยกับเนปาลว่าด้วยการไต่ถามซึ่งที่ดินและสิ่งก่อสร้าง เพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยและที่พักของ สอท. (14 ก.ค.2526) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

(2 ก.พ.2541) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและราชการ
(พิเศษ) ซึ่งลงนามเมื่อ 8 ม.ค.2542 บังคับใช้เมื่อ 22 ก.พ.2542

(นาง Bidya Devi Bhandari)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีเนปาล
เกิด	19 มิ.ย.2504 (อายุ 62 ปี/ปี 2566) ที่เขต Manebhanjyang-2, Bhojpur เนปาล
สถานภาพ	สมรสกับนาย Madan Kumar Bhandari (มีบุตร 2 คน คือ น.ส.Usha Kiran และ ดร.Kusum)
การศึกษา	ปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย Tribhuvan
ประวัติทางการเมือง	
ปี 2536-2542	- สมาชิกรัฐสภา
ปี 2540-2550	- สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์เนปาล (United Marxist-Leninist)
ปี 2540	รณว.กระทรวงสิ่งแวดล้อมและประชากร
ปี 2550-2558	- รองประธานคณะกรรมการพรรคคอมมิวนิสต์เนปาล (United Marxist-Leninist)
ปี 2553-2555	- รณว.กระทรวงกลาโหม
ปี 2558-ปัจจุบัน	- ประธานาธิบดี

คณะรัฐมนตรีในपाल

ประธานาธิบดี	Bidhya Devi Bhandari
รองประธานาธิบดี	Nanda Kishor Pun
รมว.	Sher Bahdur Deuba
รมว.กระทรวงกลาโหม รมว.บริหารกิจการรัฐบาลกลาง	Sher Bahdur Deuba
รมว.กระทรวงเกษตรและการพัฒนาปศุสัตว์	Sher Bahdur Deuba
รมว.กระทรวงโครงสร้างพื้นฐานและการขนส่ง	Sher Bahdur Deuba
รมว.กระทรวงป่าไม้และสิ่งแวดล้อม	Sher Bahdur Deuba
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Bal Krishna Khand
รมว.กระทรวงการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ กฎหมาย ยุติธรรม และกิจการรัฐสภา	Gyanendra Bahadur Karki
รมว.กระทรวงพลังงาน ทรัพยากรน้ำ และการชลประทาน	Pampha Bhusal
รมว.กระทรวงการคลัง	Janardan Sharma
รมว.กระทรวงน้ำเพื่อการบริโภค	Umakanta Chaudhari
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Narayan Khadka
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการจัดหา	Dilendra Prasad Badu
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	Devendra Paudel
รมว.กระทรวงสตรี เด็ก และผู้สูงอายุ	Uma Regmi
รมว.กระทรวงการจัดการที่ดินและบรรเทาความยากจน	Shashi Shrestha
รมว.กระทรวงเยาวชนและการกีฬา	Maheshwar Jung Gahatraj (Aathak)
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม การท่องเที่ยว และการบินพลเรือน	Jeevan Ram Shrestha
รมว.กระทรวงพัฒนาชุมชนเมือง	Metmani Chaudhary
รมว.กระทรวงสาธารณสุขและประชากร	Bhawani Prasad Khapung
รมว.กระทรวงแรงงาน การจ้างงาน และความปลอดภัยในสังคม	Sher Bahadur Kunwor

(ต.ค.2565)

